

Artikel Christina Moormann

Uit:

PRANA nr.182 dec. 2010/jan. 2011

Tijdschrift voor spiritualiteit en randgebieden der wetenschappen

Thema: OPEN

Geest ver-ruimend

Christina Moormann

Ik hoorde en las over ‘De reconnectie’ van Dr. Eric Pearl. Het gaat over her-verbinden met het universum, met de oorsprong, over het herstel van de band met ons Hogere Zelf. De buitengewone genezingen die bij patiënten van Dr.Pearl worden waargenomen, trekken de aandacht over de hele wereld. Wetenschappelijk onderzoek in Arizona heeft aangetoond dat het bij deze genezingen om een bijzondere energie gaat. En nu, volgens Eric Pearl en anderen, rond 2012 gaat zich die energieveel meer verspreiden, mits we ons open stellen.

Open your mind

Voor het eerst hoorde ik over ‘De reconnectie’ van Monique. Ze had me kort verteld wat het inhield, over Eric Pearl en zijn genezingen en wat het met haar zelf gedaan heeft.

Aanvankelijk had ik last van mijn nuchtere scepsis en dacht, het zal wel. Zo verstreken enkele weken maar ergens op de achtergrond bleef het me bezig houden. Op een dag hoorde ik een robotachtig stemmetje iets zeggen. Ik herkende de stem van de lopende band op de luchthaven Schiphol die op monotone wijze, ‘mind your step, mind your step’ zegt. Dezelfde stem zei verschillende malen tegen mij, ‘open your mind, open your mind’. Ik had het gevoel dat dit een teken was en wist dat ik me open moest stellen en het fenomeen van de reconnectie moest onderzoeken. Ik bezocht de site www.dereconnectie.nl en kocht het boek: *‘De reconnectie. Heel anderen, heel jezelf’* van Dr. Eric Pearl. Vanaf dat moment gebeurden er kleine dingetjes die ik opmerkelijk vond en ervoer als een bevestiging van mijn zoektocht.

Omdat ik Monique zo’n tien jaar ken en haar veranderingsproces heb mogen volgen, kan ik haar nuchtere maar ook open kijk op nieuwe dingen een beetje inschatten. Dat gaf mij vertrouwen in het waarheidsgehalte over de reconnectie. Ik stelde haar opnieuw de volgende vraag: ‘Monique, hoe ben jij in contact gekomen met De Reconnectie en wat heeft de Reconnectie met jou gedaan?’ Ik luisterde nu met een ‘open mind’ en kreeg daar het volgende boeiende antwoord op.

Monique vertelt over *The Reconnection*

Een vriendin attendeerde mij op het boek van Eric Pearl. Het duurde een aantal maanden voor ik het (met enige reserve) daadwerkelijk las, maar eenmaal begonnen werd ik dermate gegrepen door de inhoud en het verhaal van Eric, dat ik er méér van wilde weten. Ik besloot het seminar Reconnective Healing level I/II dat eens per jaar door Eric zelf in Amsterdam gegeven wordt te volgen om het zélf te gaan ervaren . . .

Met 800 man/vrouw bracht ik twee dagen door met luisteren naar Eric's inspirerende en soms ook humoristische verhalen, kijken naar zijn verbluffende demonstraties en het zelf op elkaar oefenen. En een weekend lang mochten we ervaren hoe reconnectieve energie voelt en wat het met je kan doen/doet. En zagen wonderlijke dingen gebeuren.

Mensen die heel duidelijk en/of heftig met hun lichaam reageerden...

Mensen bij wie lichamelijke beperkingen verbeterden...

Iemand die vertelde dat een verlamming van de mond, die al twintig jaar bestond en volgens de artsen onomkeerbaar was vanwege een kapotte zenuw in dat gebied, tijdens dat weekend plotseling over was en dat ze na al die jaren zomaar weer kon glimlachen en fluiten...

Iemand wiens arm al zeven jaar niet meer hoger dan de schouder opgetild kon worden (hetgeen ze demonstreerde) en waar al alle mogelijke behandelingen waren geprobeerd, die voor onze ogen en tot haar eigen stomme verbazing op het toneel plotseling haar arm probleemloos tot ver boven haar hoofd op kon tillen...

Ik zag het met eigen ogen gebeuren en kon er gewoon niet omheen. Hoe moeilijk het ook uit te leggen viel.

Bij het oefenen op medecursisten zag ik ook allerlei dingen gebeuren. En als proefpersoon voelde ik zelf mijn eigen ogen trillen, aanrakingen waar ik beslist níet aangeraakt werd en lichte kriebelingen die ook niet van aanrakingen konden komen, hetgeen heel wonderlijk voelde.

Verder ervoer ik niet zo heel erg veel bijzonders (dacht ik) op lichamelijk gebied. Wat me wel trof die twee dagen, was de enorm snelle én diepe ontspanning die ik elke keer dat ik op de tafel lag over me heen voelde komen; alsof ik op een eilandje alleen was. En dat ik op een gegeven moment besepte dat mijn mond bijna open viel als ik niet oppaste, zó ontspannen was ik ... én hoe ongebruikelijk dat voor mij was.

Wat heeft The Reconnection met mij gedaan?

Eenmaal thuis en een aantal dagen later, had ik op een ochtend bij het wakker worden heel sterk het gevoel dat er iets anders was dan anders. Het duurde even voor ik door had wat het was: mijn kaken voelden volkomen ontspannen aan. En dat terwijl ik mijn hele leven lang elke nacht met mijn tanden heb liggen knarsen en daardoor een voortdurende en enorme spanning in mijn kaken opbouwde..!? Ik had die nacht blijkbaar de hele nacht met ontspannen kaken geslapen en dat was zó'n relaxt gevoel! En dat is tot op heden zo gebleven; het knarsetanden is verleden tijd, 's ochtends bij het ontwaken voelen mijn kaken ontspannen aan én de migraines die ik van kinds af aan behoorlijk frequent had zijn ook (zo goed als) verdwenen. Zomaar... (nou ja, wat heet 'zomaar'!)

Ik heb een wetenschappelijke achtergrond en daardoor heel sterk het motto meegekregen "eerst zien en dan geloven", hetgeen alles wat 'niet tastbaar' is niet zomaar aannemelijk maakt. Maar ik heb óók van kinds af aan een buitengewone fascinatie voor het paranormale gehad en in de loop van mijn leven een groeiende interesse in spiritualiteit. Lang heb ik gedacht dat die twee werelden niet goed verenigbaar waren met elkaar. Tegenwoordig wordt mij steeds duidelijker dat beide werelden elkaar in het midden raken. De kwantumfysica speelt daarin een grote rol. Ik vind het wonderlijk wat reconnection energie en heling is en wat het doet. Ook al is niet alles wat er plaatsvindt direct verklaarbaar, ik was buitengewoon geboeid en onder de indruk van wat ik met eigen ogen gezien en zelf ervaren heb.

Thuis bleef ik 'oefenen' en mijn enthousiasme werd alleen maar groter. Door het volgen van level III mag ik ondertussen ook de Persoonlijke Reconnectie uitvoeren, hetgeen ik met veel plezier in mijn recent gestarte praktijk doe (www.injeeigenkrachtstaan.nl).

Ik vind het heerlijk op deze manier met mensen bezig te zijn en met energieën te werken die je dan misschien niet direct ziet of voelt, maar waarvan de resultaten heel praktisch en tastbaar kunnen zijn.

Het gebruik van deze energie beperkt zich ook niet alleen tot mensen, maar heeft ook bij dieren zijn effect al laten zien, getuige een aantal wonderlijke ervaringen die ik had met gehavende vogeltjes de afgelopen paar maanden. Pas geleden nog bleken zelfs twee lijsters gezamenlijk in volle vaart tegen ons huiskamerraam aan gevlogen te zijn, waarna ze tollend en rollend op de grond lagen te fladderen, volkomen dizzy en de weg kwijt. Ik rende naar buiten en pakte in elke hand een vogeltje. Beide vogeltjes werden direct bij aanraking rustig en lieten oppakken zonder mankeren toe. Zo ben ik een minuut of tien blijven zitten, ze lichtjes omvattend en aaiend en

tegen ze pratend, terwijl de vogeltjes met de bekjes open zaten bij te komen. Eén van de lijsters liet gaandeweg zijn kopje steeds meer hangen en de oogjes gingen dicht. Het leek alsof het bezig was dood te gaan, maar telkens als ik het even aanraakte gingen de oogjes weer open en het kopje omhoog. Op een gegeven moment ging het weer goed op de pootjes staan en voelde ik allemaal trillingen door zijn lijfje gaan. Dit heb ik al een aantal keren eerder zo meegemaakt. Wat er volgens mij gebeurt op zo'n moment is dat het vogeltje de reconnectieve energie voelt en in een soort rusttoestand komt, een ontspanning waarin het weer bij kan komen/kan herstellen. Eind van het verhaal was dat beide vogeltjes uiteindelijk heel rustig vanaf en vanonder mijn hand zijn weggelopen, de vrije natuur weer in. Ik vind het nog elke keer wonderlijk dit zo te zien gebeuren en het voelt heel bijzonder die vogeltjes zo vol vertrouwen bij je te zien zitten.

Mijn nieuwsgierigheid was geboren. Ik onderging een healing sessie bij Monique en las het boek van Pearl.

De helende reis van Pearl

Eric Pearl werd op een opmerkelijke, moeilijke manier geboren. Zijn moeder steeg tijdens de bevalling door een reeks verschillende bewustzijnsniveaus en had het gevoel dat ze zweefde. Ze hoorde stemmen van 'wezens', de communicatie was non-verbaal, meer een soort gedachtenoverdracht. Ze beseftte dat de ziel of iemands kern het enige is wat er toe doet en dat overleeft. Vanaf dat moment leerde zijn moeder vele levenslessen en wist dat de lessen die we moeten leren ten behoeve van onze evolutie zijn, zowel voor de gevers als voor de ontvangers. Ook wist ze dat oorlogen op een bepaald moment zouden ophouden te bestaan omdat er genoeg geëvolueerde zielen zouden zijn met een grote intelligentie om problemen op te lossen. Al vanaf Eric's geboorte voelde ze dat hij een buitengewoon jongetje was en dat er iets bijzonders aan het werk was. In de eerste dagen van zijn leven tilde Eric zijn hoofdje op en draaide het van links naar rechts. De dokter geloofde het niet totdat hij het zelf met de grootste verbazing zag.

Als kind was Eric vaak lastig en raakte ook makkelijk verveeld. Hij had moeite met gezag en als hem iets verboden werd deed hij het toch. Op school dagdroomde hij veel en bedacht dingen waarvan hij wist dat het kon, zoals zijn handen door een muur steken. Op een dag

kreeg hij van zijn opa een doos met oude kapotte horloges en dat was het eerste wat hem echt fascineerde. Geen enkel horloge deed het maar hij hield ze even vast of schudde ermee en zo ‘repareerde’ hij het ene horloge na het andere. Zelfs zijn vrienden kwamen met kapotte horloges bij hem aan en hij kreeg ze weer aan de praat. Omdat hij op school niet genoeg presteerde en men zijn tekortkomingen te ernstig vond lieten zijn ouders een maatschappelijk werkster komen om zijn thuissituatie te bestuderen. Het eerste wat de toen achtjarige Eric aan haar vroeg was om hem het woord ‘oneindigheid’ uit te leggen. Verward sprong de vrouw op en rende het huis uit.

Naarmate Eric ouder werd kreeg hij voor sommige vakken meer belangstelling en dan blonk hij uit. Door de sfeer thuis kon hij zich verder ontwikkelen dan zijn leeftijdgenoten. Zijn ouders behandelden hem als een volwassene, praatten niet neerbuigend tegen hem, maar betrokken hem in hun gesprekken. Zelf zei Eric hierover: ‘Opgroeien in een dergelijk ruimdenkend thuis was waarlijk mijn beloning aan het einde van elke martel-dag op school. Ik liep constant tegen de verplichtingen van dit instituut aan, met ogenschijnlijk bekrompen, dictatoriale autoriteiten – of misschien moet ik zeggen dat die bekrompen, dictatoriale autoriteiten constant door mij werden getart.’

Na de middelbare school wist hij niet wat te studeren dus probeerde hij psychologie, rechten en moderne dans. Zij opa bood hem aan een jaar in Israël te studeren en daar voelde hij zich vrij en gelukkig maar weer terug in de VS wist hij weer niet wat zijn werkelijke levensdoel was. Na een poosje kwam Eric in contact met een chiropractor en deze arts legde hem de basisfilosofie uit achter de kunst en wetenschap van de chiropraxie. ‘De arts zei dat er een universele intelligentie is die de structuur en het evenwicht van het universum bewaart en dat er in ieder van ons een verlengstuk van die intelligentie is, *ingeboren intelligentie* genaamd, die ons in leven, gezond en in balans houdt. Deze ingeboren intelligentie, of levenskracht, communiceert grotendeels met de rest van ons fysieke wezen via onze hersens, ruggenmerg en de rest van ons zenuwstelsel – het controlesysteem van het lichaam. Zolang de communicatie tussen onze hersens en ons lichaam open is en vrijelijk stroomt, blijven we optimaal gezond.’ Na dit gesprek ‘klikte’ er iets bij Eric en dacht hij terug aan de fantasieën uit zijn kindertijd waarin hij mensen hielp. Hij wist dat hier zijn bestemming lag en begon aan de studie chiropraxie. Tijdens zijn studie en eerste jaren van werken kwam hij met verschillende vormen van paranormale zaken en gebeurtenissen in aanraking.

‘Je kunt je leven slechts op twee manieren leven. De ene is alsof niets een wonder is. De andere is alsof alles een wonder is.’ Albert Einstein

Een groot ‘wonder’

In twaalf jaar tijd was de chiropraxie-praktijk van Eric uitgegroeid tot een van de grootste in Los Angeles. Op een dag bezocht hem een man, Gary genaamd, die amper meer lopen kon van de rugpijn waarvan hij zijn hele leven al last had. Gary had alles ondergaan wat hem maar enigszins zou kunnen helpen en de laatste beroemde specialist had uiteindelijk gezegd dat hij niets voor hem betekenen kon en dat zijn klachten erger zouden worden naarmate hij ouder werd en dat hij uiteindelijk in een rolstoel zou belanden. Bij toeval hoorde Gary over de praktijk van Eric en maakte een afspraak voor een chiropraxie behandeling. Eric voelde aan dat er iets heel anders stond te gebeuren. Hij zette in enkele seconden Gary’s nek recht en liet hem daarna in een andere kamer op de massagetafel plaatsnemen. Hij vroeg Gary zich te ontspannen en zijn ogen te sluiten. Eric hield zijn handen met de handpalmen omlaag, ongeveer dertig centimeter boven het lichaam van Gary. Instinctief verplaatste hij zijn handen naar zijn hoofd en langzaam richting voeten. Hij was verbaasd want het was alsof de voeten van Gary tot leven kwamen, alsof ze twee verschillende entiteiten waren. Ze maakten allemaal vreemde bewegingen. Na een poosje rondde Eric de behandeling af en zei tegen

Gary dat hij kon gaan staan. En voor het eerst stond Gary rechtop en waren zijn benen gelijk. Vanaf toen kon hij zonder pijn weer normaal lopen en functioneren. Gary was niet de enige patiënt die tijdens een behandeling op wonderbaarlijke wijze genezen was maar wel het meest extreme geval. Hij was de man die invalide binnenkwam en die al twintig artsen bezocht had zonder resultaat maar door Eric in enkele minuten totaal genezen werd.

Vanaf het moment van de genezing van Gary voelde Eric een bijzondere energie die in enkele weken naar nieuwe niveaus steeg. Hij wist dat de energie door hem heen ging, dat hij ze niet zelf creëerde maar dat ze veel krachtiger was dan degene die je in de New-Age stromingen tegen komt. Deze energie droeg leven en intelligentie in zich mee. Hij vroeg zich af waarom deze energie ervoor gekozen had om zich door hem te manifesteren.

Er veranderde veel in Erics leven en praktijk, medewerkers gingen weg en er moesten nieuwe aangenomen worden. Met een nieuwe receptioniste had hij een haat-liefde verhouding. Hij liep met haar weg maar de patiënten haatten haar. Op een dag was hij met haar aan het strand en zij nam hem mee naar een vrouw die aan de hand van kaarten zijn toekomst voorspellen kon. Zij stond erop dat hij dit moest doen. De waarzegster deed haar werk en zei: 'Ik doe ook nog heel speciaal werk. Het verbindt de meridianen van je lichaam opnieuw met de rasterlijnen op de planeet, die ons verbinden met de sterren en andere planeten'. De waarzegster vertelde hem dat hij dat nodig had voor zijn werk als genezer en dat hij daar meer over lezen kon in het boek: 'The Book of Knowledge: The Keys of Enoch' door J.J.Hurtak. Omdat Eric het wel interessant vond klinken vroeg hij hoeveel de behandeling ging kosten. Het antwoord was 333 dollar voor twee sessies. Geïrriteerd liep hij weg en dacht dat hij met een oplichtster te maken had. Toch kon hij de gedachte niet uit zijn hoofd zetten en bezocht een boekhandel om snel even hoofdstuk 3.1.7. te lezen van The Book of Knowledge. Hij had voldoende gelezen en wist dat dit hem zou blijven achtervolgen totdat hij toegaf. Hij belde de vrouw en maakte een afspraak. Tijdens de eerste behandeling gebeurde er niets en voelde hij weer twijfel. Na de tweede behandeling voelde hij zich anders, alsof hij een andere persoon geworden was. De volgende dag op zijn werk werd hij door meerdere mensen gevraagd wat er toch met hem aan de hand was omdat hij er zo stralend uitzag. Ook werden de behandelingen die hij deed anders. Patiënten namen allerlei dingen waar en vroegen of er andere mensen in de behandelkamer geweest waren. Drie patiënten hadden op een dag het gevoel gehad alsof er mensen om de tafel heen renden en twee andere hadden hem toevertrouwd dat het hen leek alsof er mensen om de tafel heen vlogen.

Eric had de boodschap begrepen en wist dat er iets stond te gebeuren. Vanaf toen begon hij dingen, stemmen en zelfs hele kerkkoren te horen. Zijn patiënten zagen de mooiste kleuren die onaards waren. Hijzelf kreeg soms blaren en bloedingen aan zijn handen tijdens een behandeling, ook kreeg hij een heel dik oog nadat hij een man met een blind en ziek oog genezen had. Door deze verschijnselen vroeg Eric zich af of hij de ziekte van de mensen overnam als hij dit soort energetisch werk deed. Maar ineens drong het besef tot hem door dat dit niet nodig was als bewijs dat er iets heel bijzonders aan de gang was. Vanaf toen had hij er geen last meer van.

De boodschap

Verskillende patiënten begonnen tijdens de behandeling met een andere stem te spreken. Het was duidelijk dat ze op dat moment een medium waren. Zo gaf Fred het volgende door: 'Wij zijn hier om je te vertellen... om door te gaan waar je mee bezig bent... Wat jij doet... is licht en informatie naar de planeet brengen.' Hierop bezocht Eric weer een waarzegster en deze vertelde hem dat hij een Pleiadiër was en ze legde uit dat de Pleiaden een groep van zeven sterren is, duidelijk zichtbaar vanaf de aarde. Daarnaast vertelde ze hem dat hij als Pleiadiër teruggekomen was om licht en informatie naar onze planeet te brengen. Ze had dus precies hetzelfde gezegd als wat door Fred heen tot hem gezegd was. Hierop besloot Eric zich over te

geven aan wat zich via hem manifesteerde. Zo hebben meer dan vijftig mensen onafhankelijk van elkaar dezelfde boodschap aan hem doorgegeven.

Ondertussen was Eric zo beroemd geworden dat hij voor lezingen gevraagd werd en ook op TV verscheen. Door Deepak Chopra (beroemd vanwege zijn kwantumgenezing) werd hij uitgenodigd om naar het Chopra center te komen om onderzoek te doen. En Chopra's advies aan Eric was: 'Blijf als een kind'. Tijdens seminars gaf hij mensen instructies om zich met deze energie te kunnen verbinden en dat ze die energie op de manier kunnen gebruiken waarop ze gebruikt wil worden.

Er is in onze huidige tijd veel aan het veranderen. Je ziet paradigmaverschuivingen, er wordt open gesproken over engelen, leven na de dood, paranormale vermogens, bijzondere genezingen en nieuwe dimensies. De 'overgang' of 'de verschuiving' waarin wij ons nu bevinden werd al voorspeld door de Maya's, de Inca's, de Hopi indianen, de Kabbala, Nostradamus en Edgar Cayce. Door de Reconnectie gaan we ons verbinden met wie we ooit waren. Eric Pearl heeft doorgekregen: 'Wat je doet, is strengen opnieuw met elkaar verbinden. Wat je doet, is snaren opnieuw met elkaar verbinden.' Pearl legt uit dat elk mens volgens de wetenschap twee strengen in elke DNA-molecule in zijn lichaam heeft en dat deze samenstelling de basis is van onze genetische blauwdruk en zelfs voor een groot gedeelte van onze persoonlijkheid. Pearl kreeg door dat we ooit twaalf strengen DNA hadden met daarin veel meer informatie. Hij zegt: 'Strengen opnieuw verbinden houdt in dat de mens, in plaats van zich op bijna lineaire wijze voorwaarts te blijven ontwikkelen, er voordeel bij zal hebben om eveneens terug te reiken in de tijd en bepaalde aspecten terug te brengen uit een tijd waarin we als mens completer waren.' Daarnaast werd aan hem duidelijk gemaakt dat we niet slechts èèn universum hebben maar parallelle universa, ook wel de Vele Werelden genaamd. Via de reconnectieve frequenties kunnen we in wisselwerking staan met andere bestaansdimensies. Gary Zukav noemt dit veelzintuiglijke wezens en Pearl heeft het over transzintuiglijk waarnemen. Wat hij dus doet als genezer wanneer hij iemand behandelt, is hem naar een laag brengen waar hij ook met andere dimensies in wisselwerking staat. Daarom is de Reconnectieve genezing niet te vergelijken met welke andere vorm van energetische genezing dan ook.

Hoe wij veranderen?

Of je nu wilt of niet maar volgens Pearl begint er al iets in je te veranderen als je zijn boek aan het lezen bent, er gaat zich een afstemmingsproces in je plaatsvinden. De tijd is nu rijp dat op heel grote schaal steeds meer mensen zich aan het herverbinden zijn met die andere dimensie. Hij vergelijkt het wel met kleurenblind zijn en dat je geen blauw van rood of van geel kunt onderscheiden. En dan gebeurt er iets met je ogen waardoor je alle kleurschakeringen ziet. Stel je dat eens voor. Zo stond ik in de mist op mijn favoriete plek en keek uit over de Rijn met daarachter de uiterwaarden, de Betuwe en in de verte de heuvelrug bij Nijmegen en nog verder weg Duitsland. Door de mist zag ik niets, de wereld leek klein maar in werkelijkheid was hij even groot. Een paar uur later scheen de zon en ik stond op dezelfde plek. Ik had het gevoel alsof ik meer zag dan ooit. En tevens realiseerde ik me dat er nog zoveel meer was wat ik niet zien kon.

Als je het boek aan het lezen bent, kun je andere, vreemde dingen waarnemen en als je dieper op de materie in gaat, kunnen die gewaarwordingen steeds duidelijker worden. Als je zelf de verbinding voelt of het afstemmingsproces heeft zich in jou voltrokken dan kun je ook genezer worden. En de her-verbinding in de ander bewerkstelligen.

‘Handel vanuit Zijn’ Bhagavat Gita

Hoe te genezen?

Eric Pearl merkte dat er op sommige dagen geen genezingen plaatsvonden. Dat baarde hem zorgen maar toch voelde hij zich gerustgesteld door weer aan de eerste zin te denken die hij doorgekregen had: ‘Wij zijn hier om je te vertellen dat je moet doorgaan met waar je mee bezig bent.’ Zo kreeg hij bij twijfel over het succes van de genezing de boodschap: ‘Ontvang, stuur niet.’ Uiteindelijk beseftte hij dat hij een stapje terug moest doen en een Hogere Macht de leiding laten overnemen. Als hij energie probeerde te sturen dan hield de werking ervan op. Tijdens cursussen zei hij: ‘Onthoud dat je niet stuurt maar ontvangt.’

Op de universiteit van Arizona is onder leiding van Dr. Gary Schwarz onderzoek gedaan naar de werking van de reconnectieve genezing. De wetenschappers konden waarnemen dat als personen de reconnectieve energie gebruikten dat er een daling was in het gammaniveau. Dat hield in dat er in feite iets werd geabsorbeerd. Ze ontvangen energie maar sturen die niet. Pearl schrijft in zijn boek (in 2001 uitgegeven) dat er een tijd komt waarop je niet meer speciaal naar hem of iemand anders hoeft te gaan om op deze golflengte afgestemd te worden. Je kunt het al overnemen van de persoon naast je of door het lezen van het boek. In het begin gaf hij cursussen om door te geven maar dat doorgeven zal steeds meer vanzelf gaan. Dit verschijnsel heeft te maken met wat de Engelse wetenschapper Rupert Sheldrake ‘de wet van de morfogenetische velden’ noemde. Door zijn onderzoek had hij aangetoond dat wanneer ratten of andere dieren iets aan de ene kant van de wereld aangeleerd kregen de dieren aan de andere kant van de wereld uit zichzelf die verandering geleidelijk aan doormaakten. Dat bewijst dat er een zekere ‘verbinding’ bestaat.

Volgens Pearl zijn we dus al sterk bezig met een nieuwe genezingsstroom naar voren te schuiven.

‘De sneeuwgans hoeft zich niet te wassen om wit te zijn. Evenmin hoeft jij iets te doen behalve jezelf te zijn.’ Lao-Tse

‘Open’ stellen

Pearl zegt: ‘Ik genees niemand. Jij ook niet. Als je een genezer bent of er een wilt worden, bestaat je taak simpelweg uit luisteren en je vervolgens openstellen voor de energie waardoor je de katalysator wordt voor de genezing van je patiënt. Genezing is iets wat de patiënt en het universum samen overeenkomen.’ Genezing wil ook niet altijd zeggen dat een klacht of het symptoom meteen verdwijnen moet. Bij een maagzweer bijvoorbeeld kan in eerste instantie de stress verdwijnen waardoor geleidelijk aan de maagzweer afneemt. Eigenlijk is er meer sprake van heling, dat iemand meer rust, harmonie en verbinding gaat ervaren wat op veel kwalen al een genezend effect heeft. Pearl zegt hierover: ‘Door in te zien dat ‘genezing’ betekent dat we ons opnieuw verbinden met de perfectie van het universum, beseffen we dat het universum weet wat we moeten ontvangen en wat we als resultaat daarvan zullen krijgen. Het probleem is, dat wat we nodig hebben niet altijd overeenkomt met wat wij verwachten of denken dat we willen.’

Pearl legt ook uit dat je als ‘genezer’ niet moet sturen en dat je alle manieren, hulpmiddelen of rituelen van andere vormen van genezing moet loslaten. Je hoeft in wezen ook niets te weten van de te helen persoon. Hoe minder je van hem weet des te minder zul je ook geneigd zijn om te sturen. Je hoeft eigenlijk alleen te ontvangen en eventueel met je handen op een afstand van zo’n twintig, dertig centimeter bij de persoon op zoek te gaan naar iets wat je aandacht trekt, bijvoorbeeld een trillende voet, een geluidje of spiersamentrekking. Maar ook stelt hij dat je vanaf grote afstand, dus zonder persoonlijk in contact te zijn, de helende energie kunt doorgeven. De energie weet wat iemand mankeert, welke correcties er gemaakt moeten

worden en in welke volgorde. De taak van de genezer is dus gewoon een stap opzij te doen en iets wat alwetend is de juiste beslissingen te laten nemen.

Mijn waarnemingen

Het verhaal van Monique en het lezen van Pearls boek heeft op mij een ‘openend’ effect. Daar bedoel ik mee dat ik me meer en vaker open om deze bijzondere energie te ontvangen.

Daarnaast weet ik dat op mijn ‘openheid’ van geest ook continu een beroep gedaan wordt.

Tijdens de healing van Monique heb ik niets bijzonders waargenomen, geen aparte kleuren gezien, geen wind gevoeld, geen stemmen gehoord. Niets. Wel heb ik een zeer diepe rust en ontspanning ervaren. Zo diep, dat ik met moeite weer terugkwam van weggeweest. Ik moet er bij vermelden dat ik geen enkele klacht van welke aard dan ook had, dat er dus niets concreets genezen hoefde te worden. Ik wilde de healing van Monique gewoon ervaren.

Maar zo’n twee weken later gebeurden er voor mij een paar opmerkelijke dingen. Op een ochtend kwam er een cliënt, die al met zekere regelmaat komt, met de mededeling: ‘Ik heb geen energie en kan nergens rust vinden, ik mis zelfs de rust om hier te zijn.’ Meestal stel ik in zo’n situatie voor om een meditatie- of ontspanningsoefening te doen. Nu dus ook en hij ging er wat aarzelend mee akkoord, dacht dat zijn bovenkamer niet tot de orde te roepen was. Toch voelde ik dat het nodig was en zo sloten we beiden onze ogen en richtten onze aandacht op onze ademhaling. Zelf ga ik tijdens zo’n oefening ook mee op ‘reis’ en zonder er over nagedacht te hebben zei ik: ‘Stel je voor dat je ergens heel vredig en beschut op je rug tegen een berghelling aan ligt. Je bent er helemaal alleen, voelt je er veilig en de zon beschijnt terwijl je daar in diepe rust ligt. Voel hoe de zon je lichaam verwarmt, je energie, liefde en kracht geeft. En stel je dan eens voor dat er zich naast of achter de zon nog andere hemellichamen bevinden die eveneens energie uitstralen, een heel andere energie. Een energie waar je misschien nog niet bekend mee bent maar die wel zeer helend is. Stel je open voor deze energie en open in gedachten elke cel van je lichaam om te kunnen ontvangen. Al die miljarden cellen kunnen zich, als een bloem in de zon, openen en die energie in zich opnemen. Voel en ervaar hoe die energie almaar doorstroomt, je lichaamscellen vult met haar immens grote kracht en je in een staat van rust en heelheid brengt. Geniet hiervan en neem daar de tijd voor... Laat dan langzaam het beeld van jezelf op de berghelling vervagen en richt je aandacht weer op je ademhaling. Adem diep in en laat met kracht je adem weer wegstromen. Schuifel dan je voeten wat heen en weer, beweeg je vingers en trek je schouders op. Open dan langzaam je ogen en zie dat je hier in deze ruimte bevind.’

De oefening duurde niet langer dan een kwartier maar had ons beiden in een staat van diepe ontspanning gebracht. Ik ben niet op de inhoud ingegaan want de rust die van hem uitstraalde maakte woorden overbodig. Daarna konden we met helderheid dieper op zijn levensthema ingaan.

Op dezelfde dag maakte ik samen met mijn partner nog een avondwandeling in de maneschijn. We keken naar de maan die vol was, naar de sterren en ik vroeg me af waar de Pleiaden zich zouden bevinden en hoeveel lichtjaren die wel niet van de aarde verwijderd zouden zijn. We wisten het geen van beiden maar we verwonderden ons over het mysterie heelal.

Bij volle maan slaap ik meestal maar enkele uren omdat mijn geest veel te helder is maar deze nacht was ik in een diepe, niet onderbroken, slaap. Met veel moeite werd ik langzaam wakker en zakte steeds weg of terug naar de beelden van een zeer merkwaardige droom: ‘Ik bevond me in een landschap met een bijzondere sfeer die ik niet ken. Ik lag op mijn rug, hoog in de bergen op een soort tafel omdat ik iets van een operatie zou ondergaan wat ook weer geen operatie was. Er stonden mensen/wezens om me heen, allen vriendelijk en liefdevol. Ze waren anders gekleed, een soort gewaden, niets was herkenbaar. Een iemand hield iets voor mijn gezicht. Daardoor voelde ik dat ik ging zweven en zo vloog ik over het landschap en zag van

bovenaf schitterende dingen. Er was iets vanuit mijn borstkast dat zweefde, ik had geen vleugels ofzo maar vloog naar eindeloze verten. Toen kwam ik weer op de tafel terecht en vond het vervelend dat ik de anderen misschien had laten wachten. Maar ze waren vol vreugde en tijd leek niet te bestaan. Hetzelfde ritueel herhaalde zich. Ik zweefde/vloog rond en kwam weer terug. De uitstraling van de anderen was liefdevol en er hing een sfeer van vrede en harmonie.'

Deze droom heeft grote indruk op me gemaakt omdat ik niets van landschap en alles herkende maar ook vanwege het vredige en tijdloze gevoel dat ik er zelf aan overhield. Het duurde tot ver in de middag voordat ik weer een beetje bij de wereld kwam. En wonder boven wonder had ik die dag vrij zodat wij zorgeloos richting Duitsland konden fietsen waar we meerdere keren de grens passeerden. De grens passeerden?

Ik wil hier geen conclusie aan verbinden en al mijn vragen laat ik vervagen. Het doet er ook niet toe. Wat er wel toe doet is dat deze dingen mij het vertrouwen en sterke gevoel geven dat er veel in positieve zin aan het veranderen is. Dat gevoel heb ik nog steeds en ik blijf me open stellen voor tekens, veranderingen en de nieuwe energie.

Christina Moormann is als Jungiaans therapeut en relatietherapeut werkzaam in het Therapie- en Trainingscentrum 'Symbolon' te Oss.

www.symbolon-oss.nl

Ook heeft ze praktijk aan huis in Doorwerth.